

hvorfor der ikke er flere lande, der har tiltrådt konventionen om straffedommes internationale retsvirkning.

Alt i alt er vi enige med Fremskridtspartiet i, at sagen om Ole B. Hansen har krænket retsbevidstheden. Vi mener blot, at der skal mere end en dansk beslutning til for at forbedre forholdene.

Vi kan derfor ikke tilslutte os beslutningsforslaget.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Man skal ikke lovgive på grund af enkeltsager. Sådan opfatter jeg heller ikke dette beslutningsforslag, for det må selvfølgelig være Folketingets både ret og pligt ud fra enkeltsager at lade sig inspirere til en mere principiel diskussion og i dette tilfælde ikke mindst, når en fornuftig politimester, Annemette Møller på Frederiksberg, tilsyneladende påpeger noget, som en hel del af os, der burde kunne have tænkt os det selv, har glemt.

For det er jo egentlig besynderligt, at der er en suspensionsbestemmelse, når det drejer sig om forældelse, med hensyn til efterforskning, men ikke med hensyn til afsoning. Jeg har også stillet et spørgsmål i Retsudvalget til justitsministeren og bedt om begrundelsen, og det eneste, justitsministeren kunne svare, var at henvise til en gammel betænkning.

Så der er al mulig god grund til, at vi tager den diskussion op igen; tiderne har ændret sig, folk rejser mere. Jeg synes, der er god grund til at få det diskuteret nu, men jeg er meget enig med ministeren i, at det bør selvfølgelig drøftes med de andre nordiske lande.

Men jeg synes også godt, at ministeren kan hilse de andre nordiske ministre og sige, at tiderne har ændret sig, og jeg går ud fra, at suspensionsreglen med hensyn til efterforskningsforældelse, hvis man kan kalde det sådan, også er i de andre nordiske lande. Så man kan sige, at der vil blive mere symmetri i straffeloven, også i de øvrige nordiske lande, hvis man ændrede det, og det er jo teknisk ikke så særlig vanskeligt.

Så hils kollegerne og sig, at det er vi helt med på.

Den enkeltsag, som har været diskuteret i samrådet, har så også vist, at det danske system er alt for langmodigt med hensyn til afsoning, og jeg vil bede ministeren her, som jeg gjorde i samrådet, om at se på det. Jeg forstår også, at direktøren for Kriminalforsorgen er inde på det.

Det kan altså ikke være meningen, at folk, der udnytter systemet igen og igen og kan få dyre advokater til at skrive den ene skrivelse efter den anden, simpelt hen bare skal underminere vores system.

Vi må simpelt hen have rationaliseret og saneret alle disse brevgange fra den ene myndighed til den anden og den ene udsættelse efter den anden.

Også af præventive grunde er det altså nødvendigt, at vi strammer op på udsættelsesreglerne, sådan at vi får en hurtigere afsoning, helt uanset forældelsen.

Brian Mikkelsen (KF):

Da den konservative ordfører, hr. Bendt Bendtsen, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne sige følgende:

Det krænker retsbevidstheden, når en dømt person unddrager sig straffuldbyrdsen ved enten at gemme sig eller ved at rejse til udlandet. Det tror jeg alle kan være enige om, både her i salen og uden for salen.

Det er jo ikke nogen hemmelighed, som tidligere ordførere også har været inde på, at dette beslutningsforslag udspringer af sagen mod Ole B. Hansen, som har undgået at afsones sin dom.

Udrejse til udlandet og en bunke af ansøgninger om udsættelse og anke af de efterfølgende afslag har betydet, at sagen løb ud af kontrol for de pågældende myndigheder. Det er ikke blot utilfredsstillende, det er meget utilfredsstillende, og det krænker som regel retsbevidstheden. Og det er noget, som der bør gøres noget ved.

Vi har været igennem forskellige samråd med justitsministeren, hvor et fyldigt notat viste, hvordan man kan trække det offentlige rundt i manegen, når blot man ansøger om udsættelse af afsoning. Og for at gøre sagen værre, rejser man til udlandet; så bliver det endnu mere besværligt at få sagen på plads, inden man er løbet ind i forældelsesfristen.

Nu lyder det jo ikke pænt med en direkte kritik af offentlige myndigheder i denne sag, men at sagen er kørt af sporet, er jo en realitet.

Vi har tidligere i forbindelse med beslutningsforslag fra Venstre og De Konservative diskuteret en effektiv afsoning. Nu skal jeg ikke gentage, hvad der blev sagt sidste gang, men kan godt tilføje, at det må stå klart for enhver, at disse ansøgninger om udsættelse af afsoning ligner Ebberød Bank. Når folk har fået endelig dom og dommen indeholder afsoning, så burde